

Bruksela, 12 listopada 2025 r.
(OR. en)

15196/25
ADD 1

JAI 1640
MIGR 413
FRONT 266
RELEX 1441
ASILE 101

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 11 listopada 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2025) 795 final - ANNEX

Dotyczy: ZAŁĄCZNIK
do
KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY – EUROPEJSKIE ROCZNE SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE
AZYLU I MIGRACJI (2025)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 795 final - ANNEX.

Zał.: COM(2025) 795 final - ANNEX

Bruksela, dnia 11.11.2025 r.
COM(2025) 795 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

**KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY –
EUROPEJSKIE ROCZNE SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE AZYLU I MIGRACJI
(2025)**

ZAŁĄCZNIK

do

KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY – EUROPEJSKIE ROCZNE SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE AZYLU I MIGRACJI (2025)

Drugi komunikat w sprawie stanu wdrażania paktu o migracji i azylu

WPROWADZENIE

W czerwcu 2025 r. Komisja opublikowała ostatni komunikat w sprawie stanu wdrażania paktu o migracji i azylu¹. Niniejszy drugi komunikat w sprawie stanu wdrażania obejmuje okres od tego czasu do początku października 2025 r.

W tym czasie państwa członkowskie, Komisja i agencje Unii, wraz z różnymi zainteresowanymi stronami i partnerami, kontynuowały prace w zakresie wszystkich elementów składowych, aby zapewnić dalsze postępy we wdrażaniu.

Poczyniono dalsze postępy i osiągnięto ważne cele pośrednie, w tym opracowanie krajowych strategii i planów kryzysowych, dostosowanie krajowych ram prawnych oraz przyjęcie rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia (UE) 2024/1351, a także przygotowania do realizacji pierwszego rocznego cyklu zarządzania migracją.

Jednocześnie wciąż istnieją wyzwania, zwłaszcza w odniesieniu do Eurodac i zapewnienia gotowości systemów na czas, związane z procedurą graniczną oraz koniecznością wdrożenia niezbędnej infrastruktury, wymogów kadrowych i porozumień administracyjnych w celu dotrzymania terminów. Ponadto w całej Unii należy sfinalizować ustalenia dotyczące kontroli przesiewowej i dostosować zdolność przyjmowania do rzeczywistych potrzeb i nowych ram. Należy również sfinalizować ustalenia dotyczące monitorowania praw podstawowych oraz porady prawnej.

W lipcu 2025 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący nowych wieloletnich ram finansowych i zaproponowała trzykrotne zwiększenie unijnego wsparcia finansowego na rzecz migracji, bezpieczeństwa i zarządzania granicami w następnym okresie, a także znaczne zwiększenie finansowania agencji spraw wewnętrznych. Proponowane dodatkowe wsparcie finansowe Unii w obszarze spraw wewnętrznych i migracji wyniosłoby wówczas łącznie 81 mld EUR.

¹ Zob. pierwsze sprawozdanie w sprawie stanu wdrażania paktu o migracji i azylu, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52025DC0319>.

REALIZACJA NA SZCZEBLU UNII

Pierwszy i kluczowy etap planowania rozpoczął się wraz z przedstawieniem wspólnego planu wdrażania w czerwcu 2024 r., który zapewnił ramy opracowywania krajowych planów wdrażania państw członkowskich oraz ustanowienia odpowiednich zasad zarządzania².

Do tej pory prace nad wdrażaniem paktu w pełni koncentrują się na dostosowaniu przepisów, praktycznym wdrożeniu i pozyskiwaniu zasobów niezbędnych do przeprowadzenia reform. Na tym etapie ustanowione mechanizmy koordynacji nadal funkcjonują prawidłowo, zarówno na poziomie horyzontalnym, w ramach Strategicznego Komitetu ds. Imigracji, Granic i Azylu (zwanego dalej: SCIFA), jak i w ramach specjalnego dialogu dwustronnego prowadzonego przez Komisję z państwami członkowskimi. Kontynuowano bardziej ogólną wymianę informacji z Parlamentem Europejskim w ramach regularnych posiedzeń grupy roboczej ds. azylu – wdrażania paktu/wspólnego europejskiego systemu azylowego, działającej w ramach Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Poszczególne wnioski ustawodawcze przedstawione przez Komisję w ciągu ostatnich siedmiu miesięcy w celu uzupełnienia i dokończenia paktu są realizowane w ramach procedury ustawodawczej. Obejmuje to wniosek dotyczący nowego rozporządzenia w sprawie systemu powrotów, wniosek dotyczący koncepcji „bezpiecznego kraju trzeciego”, a także proponowany unijny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia³. Parlament Europejski wyznaczył swoich sprawozdawców i rozpoczęły się posiedzenia techniczne. Ze swojej strony Rada rozpoczęła prace nad swoimi stanowiskami, a na forum odpowiednich organów toczą się dyskusje. Tymczasem komitety kontaktowe Komisji pracują nad aktami wykonawczymi wynikającymi z przepisów paktu (zob. poszczególne elementy składowe w sekcji poniżej).

Poszczególne agencje Unii⁴ ściśle współpracowały z Komisją i państwami członkowskimi, zapewniając wsparcie w zakresie realizacji reform zgodnie ze swoimi mandatami. Agencje są zasadniczo na dobrej drodze do wydania poszczególnych różnych wytycznych, wzorów i materiałów szkoleniowych, które przewidziano we wspólnym planie wdrażania. Zapewniają one również wsparcie na żądanie różnym państwom członkowskim i reagują na nowe oraz pojawiające się wyzwania. W ramach przygotowań do pełnego wdrożenia wieloletniego programu monitorowania EUAA (od 2026 r.) odbyły się dwa pilotażowe ćwiczenia monitorujące EUAA z udziałem Estonii i Niderlandów. W ramach ćwiczeń dwa zespoły ekspertów złożone z przedstawicieli EUAA, Komisji i państw członkowskich, a także UNHCR w charakterze obserwatorów przeprowadziły kontrole na miejscu w czerwcu 2025 r. Sprawozdania końcowe zawierające ustalenia sfinalizowano i udostępniono odpowiednim państwom członkowskim. Począwszy od czerwca 2026 r. wszystkie państwa członkowskie

² [Wspólny plan wdrażania paktu o migracji i azylu – Komisja Europejska](#).

³ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólny system powrotów obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w Unii oraz uchylającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE, dyrektywę Rady 2001/40/WE i decyzję Rady 2004/191/WE, COM(2025) 101 final, [EUR-Lex - 52025PC0101 - PL - EUR-Lex](#); wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii, COM(2025) 186 final, [EUR-Lex - 52025PC0186 - PL - EUR-Lex](#); wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1348 w odniesieniu do stosowania koncepcji „bezpiecznego kraju trzeciego”, COM(2025) 259 final, [EUR-Lex - 52025PC0259 - PL - EUR-Lex](#).

⁴ W szczególności Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu, eu-LISA, Frontex, Europol i Agencja Praw Podstawowych.

będą monitorowane pod kątem technicznego i operacyjnego wdrażania paktu w cyklu pięcioletnim.

Programowanie wsparcia finansowego na rzecz wdrażania paktu rozpoczęło się poprzez stałą współpracę z państwami członkowskimi (zob. sekcja 3.1). Obejmuje to udostępnienie państwom członkowskim dodatkowych 3 mld EUR na wsparcie wdrażania paktu i przyjmowanie osób przesiedlonych z Ukrainy. Większość państw członkowskich kwalifikowała się również do uzyskania dostępu do dodatkowych środków finansowych dostępnych w ramach przeglądu śródkresowego funduszy w obszarze spraw wewnętrznych, w wysokości kolejnych 1,6 mld EUR.

W ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego zarządzanego przez Komisję nadal zapewnia się równoległe wsparcie dla państw członkowskich. Obecnie organy dziewięciu państw członkowskich⁵ otrzymują dostosowane do potrzeb wsparcie w zakresie przeprowadzania konkretnych reform wynikających z ich krajowych planów wdrażania w dwuletnim okresie przejściowym do 2026 r.

Współpraca z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego miała miejsce na szczeblu Unii na różnych forach, a także w ramach dwustronnych działań informacyjnych. Szczególny element działań informacyjnych w ostatnim miesiącu obejmował współpracę z sieciami sądowymi w celu wspierania współpracy i wymiany informacji związanych ze zmianami proceduralnymi wprowadzonymi paktem, w tym związanymi z nimi nowymi terminami zakończenia poszczególnych procedur⁶. Rola wymiaru sprawiedliwości jest szczególnie ważna dla funkcjonowania przepisów dotyczących odpowiedzialności za procedury azylowe i powrotowe procedury graniczne (rozporządzenie (UE) 2024/1351), środków zabezpieczających polegających na pozbawieniu wolności, zdolności przyjmowania, wyznaczania przedstawicieli małoletnich bez opieki oraz pomocy prawnej i reprezentacji prawnej.

Szersze znaczenie reform pozostaje w pełni widoczne: Po przewidzianym prawem terminie 12 czerwca 2025 r. 22 państwa członkowskie sfinalizowały swoje krajowe strategie azylu i migracji⁷. Strategie te odzwierciedlają kompleksowe, obejmujące całą administrację rządową strategiczne podejście do migracji i azylu. Będą one z kolei stanowić podstawę pierwszej europejskiej strategii zarządzania azylem i migracją, która ma zostać przedstawiona do końca roku.

URUCHOMIENIE ELEMENTÓW SKŁADOWYCH – AKTUALIZACJA POSTĘPÓW

Liczba krajowych planów wdrażania paktu pozostaje niezmienną od czerwca 2025 r. Na szczeblu państw członkowskich nastąpił dalszy rozwój zasad koordynacji i zarządzania, również w oparciu o identyfikację ważnych zainteresowanych stron oraz dalszą wymianę informacji z nimi w celu wdrożenia reform. Może to obejmować na przykład konieczność większego zaangażowania departamentów lub właściwych ministerstw odpowiedzialnych za świadczenie usług, takich jak edukacja lub zdrowie, a także zacieśnienie współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i partnerami wykonawczymi w celu poczynienia postępów we wdrażaniu niezbędnych umów o partnerstwie. Państwa

⁵ Belgia, Czechy, Estonia, Irlandia, Grecja, Włochy, Litwa, Rumunia i Słowacja.

⁶ Na przykład Grupa Robocza ds. Azylu i Imigracji Stowarzyszenia Europejskich Sędziów Administracyjnych (AEAJ).

⁷ Chorwacja, Węgry, Luksemburg i Rumunia nie przedstawiły jeszcze swoich strategii. Rumunia przekazała Komisji projekt strategii oczekujący na ostateczne przyjęcie, natomiast Luksemburg i Chorwacja zgłosiły opóźnienia.

członkowskie, które tego nie uczyniły, powinny zacieśnić współpracę, zwłaszcza z przedstawicielami wymiaru sprawiedliwości, w celu przewidywania powiązanych potrzeb.

Coraz ważniejsze będzie zapewnienie, aby pozostałe cele pośrednie i pośrednie wartości docelowe na szczeblu krajowym były dobrze zdefiniowane i monitorowane, aby ułatwić identyfikację oraz pomóc w usuwaniu wszelkich opóźnień. Było to bardziej ogólne wyzwanie wskazane już w pierwszym komunikacie w sprawie wdrażania paktu. Niektóre państwa członkowskie ustanowiły dobre praktyki i procesy wdrażania w tym zakresie⁸.

Reformy legislacyjne dotyczące dostosowania krajowych ram prawnych do paktu i transpozycji dyrektywy (UE) 2024/1346 są obecnie w pełni realizowane. Niewielka liczba państw członkowskich przyjęła już odpowiednie przepisy krajowe – w całości albo w części⁹. Coraz więcej państw członkowskich albo zakończyło już opracowywanie aktów prawnych, albo znajduje się na końcowym etapie przygotowywania wniosków¹⁰. W większości przypadków proces ten obejmuje różne poziomy konsultacji z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i kluczowymi zainteresowanymi stronami¹¹.

Państwa członkowskie, które nadal dokonują przeglądu swoich ram prawnych, powinny jak najszybciej zakończyć ten proces, aby zapewnić ukończenie prac nad opracowywaniem aktów prawnych i rozpoczęcie procesu przyjmowania na początku przyszłego roku¹². Prace w komitetach kontaktowych Komisji przyczynią się do opracowania dalszych wytycznych oraz zapewnienia odpowiedzi na pojawiające się zapytania i wątpliwości.

Wsparcie finansowe: programowanie krajowe

Od czasu ostatniej aktualizacji Komisja ściśle współpracowała ze wszystkimi państwami członkowskimi w zakresie programowania wsparcia finansowego przeznaczonego na wdrożenie paktu. Kwota 3 mld EUR przeznaczona na to działanie pomoże zapewnić wystarczające finansowanie kluczowych elementów nowych ram, zarówno ze środków unijnych, jak i krajowych¹³. Wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem jednego¹⁴ przedłożyły formularze wraz ze swoimi wnioskami, które stanowią podstawę dialogu ze służbami Komisji na temat finansowania. Ta metoda pracy umożliwi Komisji zbadanie wyzwań, przed którymi stoją państwa członkowskie, oraz wspieranie ich w podejmowaniu

⁸ Na przykład władze bułgarskie przygotowały półroczne sprawozdanie w sprawie realizacji krajowego planu wdrażania i zaktualizowały swój krajowy plan wdrażania, w którym uwzględniono wyniki dialogu z Komisją na temat finansowania paktu oraz postępy poczynione w zakresie praktycznego wdrażania.

⁹ W tym Czechy i Grecja.

¹⁰ Austria, Dania, Cypr, Estonia, Litwa, Niderlandy, Portugalia i Hiszpania zakończyły prace nad aktami prawnymi lub znajdują się na etapie końcowym ich opracowywania. Niemcy przedłożyły wniosek Parlamentowi w dniu 12 września. W Bułgarii, Chorwacji, Finlandii, Francji, Irlandii, we Włoszech, na Malcie, w Słowacji, Słowenii i Szwecji trwają prace nad opracowywaniem aktów prawnych. Państwa członkowskie, które nie zakończyły jeszcze przeglądu przepisów w odniesieniu do wszystkich lub części obszarów objętych paktem, to Belgia, Grecja i Rumunia.

¹¹ Tj. Austria, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Niemcy, Irlandia, Litwa, Niderlandy, Portugalia, Słowenia, Szwecja.

¹² W Belgii i Rumunii nadal trwa przegląd legislacyjny, w Grecji jest częściowo nieukończony, a na Łotwie i w Polsce możliwe są opóźnienia.

¹³ Na przykład ustanowienie procedur granicznych i kontroli przesiewowej (w tym, w stosownych przypadkach, ośrodków wielofunkcyjnych); odpowiednie inwestycje w Eurodac i inne dostosowania informatyczne; zapewnienie odpowiednich zdolności przyjmowania, w tym zgodnie z zobowiązaniami prawnymi dotyczącymi odpowiedniej zdolności każdego państwa członkowskiego na granicy zewnętrznej; oraz ustanowienie niezależnych i skutecznych krajowych mechanizmów monitorowania praw podstawowych i zapewnienie bezpłatnej porady prawnej.

¹⁴ Węgry.

decyzji o najwłaściwszym wykorzystaniu środków unijnych, w uzupełnieniu do budżetu krajowego, zgodnie z krajowymi planami wdrażania.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Obecnie kilka państw członkowskich zakończyło dialog dotyczący programowania dodatkowych środków finansowych i zmierza do zakończenia procesu wprowadzania zmian w programie do końca roku. Większość państw członkowskich znajduje się na ostatnich etapach dialogu. Proces ten należy zakończyć jak najszybciej, aby przejść do etapu wprowadzania zmian, który może potrwać kilka miesięcy.

Ogólnie rzecz biorąc, ta metoda pracy umożliwiła bardzo konstruktywną wymianę informacji między państwami członkowskimi a służbami Komisji w zakresie przygotowań na szczeblu krajowym, uzupełniając krajowe plany wdrażania i krajowe strategie, oraz przyczyniła się do ustanowienia dobrej praktyki w zakresie regularnych kontaktów między państwami członkowskimi a służbami Komisji w kwestiach operacyjnych. Dyskusje te stanowią również solidną podstawę współpracy i wspólnego monitorowania wdrażania paktu w nadchodzących latach. Kontynuowanie regularnego dialogu z państwami członkowskimi, w tym na temat postępów w absorpcji środków budżetowych, pomoże monitorować wyzwania i, w stosownych przypadkach, zapewni dodatkowe, dostosowane do potrzeb wsparcie, zarówno operacyjne, jak i finansowe. Część budżetu instrumentu tematycznego FAMI na lata 2026–2027 może zostać uruchomiona w celu dalszego wspierania państw członkowskich w oparciu o potrzeby zidentyfikowane podczas ciągłej wymiany informacji na temat wdrażania paktu.

Element składowy 1 – Eurodac

Państwa członkowskie nadal ściśle współpracują z Komisją i eu-LISA, aby zapewnić terminową operacyjność systemu Eurodac w czerwcu 2026 r. Na ostatnim posiedzeniu grupy doradczej ds. Eurodac państwa członkowskie zasadniczo zgłosiły znaczne postępy: w większości państw członkowskich określono środki finansowe na ten cel, zarówno w ramach budżetów krajowych, jak i przy wykorzystaniu środków unijnych lub obu tych źródeł. W kilku państwach członkowskich wybrano dostawców odpowiednich usług lub przyspieszono postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie umów ramowych, natomiast w innych państwach członkowskich rozpoczęto udzielanie zamówień¹⁵.

Według stanu na wrzesień osiem państw członkowskich i Europol poinformowały, że są na najlepszej dobrej drodze do realizacji harmonogramu¹⁶. 18 państw członkowskich poinformowało, że nadal zmaga się z różnymi wyzwaniami, choć oczekuje, że będzie w stanie terminowo rozwiązać nierozstrzygnięte kwestie¹⁷. Istnieje ryzyko, że jedno państwo członkowskie nie będzie gotowe na czas¹⁸. W ostatnich miesiącach eu-LISA umożliwiła państwom członkowskim testowanie działania systemu, a w ciągu najbliższych miesięcy dostępne będą kolejne testy.

Na szczeblu Unii Komisja powołała Komitet Regulacyjny ds. Eurodac i poczyniła postępy w pracach nad aktami o charakterze nieustawodawczym związanymi z Eurodac,

¹⁵ Belgia, Niemcy (korzystanie z umów ramowych), Bułgaria i Chorwacja (rozpoczęto postępowania o udzielenie zamówienia).

¹⁶ Chorwacja, Czechy, Estonia, Grecja, Niderlandy, Rumunia, Hiszpania, Szwecja.

¹⁷ Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Irlandia, Włochy, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Malta, Polska, Portugalia, Słowacja i Słowenia.

¹⁸ Węgry.

w szczególności nad statystykami międzysystemowymi i w celu zapewnienia interoperacyjności. Istnieje duża szansa, że akty te zostaną przyjęte jeszcze w tym roku¹⁹.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Wdrażanie systemu Eurodac w poszczególnych państwach członkowskich wciąż przebiega w różnym tempie, co odzwierciedla różne etapy postępów. Należy pilnie rozwiązać istniejące wyzwania, ponieważ wkraczamy w ostatni etap przed rozpoczęciem stosowania paktu. W kilku przypadkach wyzwania obejmują rozwiązanie pozostałych problemów z łącznością, wyznaczenie jasnych celów w zakresie zakończenia testów, rozpoczęcie niezakończonych postępowań o udzielenie zamówienia oraz wyjaśnienie zasad związanych z wyznaczeniem punktu dostępu²⁰.

Zdecydowanie zachęca się państwa członkowskie do jak najszybszego rozpoczęcia testów, ponieważ umożliwia to zarówno eu-LISA, jak i państwu członkowskiemu wczesne identyfikowanie wszelkich problemów, pozostawiając wystarczająco dużo czasu na ich rozwiązanie. Pięć państw członkowskich i Szwajcaria rozpoczęły już testowanie rzeczywistego działania systemu, a wiele innych państw zamierza rozpocząć testy w nadchodzących miesiącach²¹. Większość państw członkowskich nie rozpoczęła jeszcze jednak testów, co w niektórych przypadkach wynika z faktu, że nie zakończyły jeszcze testów łączności, które są warunkiem wstępnym do przeprowadzenia testów działania systemu²². Komisja i eu-LISA nadal prowadzą ścisły dialog techniczny z państwami członkowskimi w tej sprawie, a w razie potrzeby eu-LISA również będzie nadal wspierać wszystkie państwa członkowskie.

Element składowy 2 – Nowy system zarządzania przepływami migracyjnymi na granicach zewnętrznych Unii

Nadal czyni się postępy na drodze w kierunku wdrożenia obowiązkowych procedur azylowych na granicy oraz powrotowych procedur granicznych. Od czasu opublikowania czerwcowego komunikatu w sprawie stanu wdrażania paktu liczba państw członkowskich, które albo już dysponują zarówno ośrodkami recepcyjnymi, jak i zasobami ludzkimi umożliwiającymi osiągnięcie odpowiedniej zdolności, albo które wkrótce to zrobią, wzrosła²³. Kilka państw

¹⁹ W dniu 24 lipca przegłosowano zmiany następujących aktów, które zostaną wkrótce przyjęte: C(2021) 6176 i C(2021) 6174 – decyzje wykonawcze Komisji ustanawiające przepisy techniczne dotyczące tworzenia powiązań między danymi z różnych systemów informacyjnych UE na podstawie art. 28 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 i art. 28 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818; oraz C(2023) 645 i C(2023) 649 – decyzje wykonawcze Komisji ustanawiające i rozwijające standard uniwersalnego formatu wiadomości (UMF) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818. Zmiana decyzji delegowanej uzupełniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 w odniesieniu do podręcznika procedur i zasad niezbędnych do zapytań, weryfikacji i ocen (w przypadku wiz krótkoterminowych, wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych), przygotowanej na podstawie art. 9h i 22b, została opóźniona.

²⁰ Państwa członkowskie, których to dotyczy, obejmują Austrię, Malte, Słowenię i Grecję.

²¹ Państwami członkowskimi, które we wrześniu poinformowały eu-LISA o rozpoczęciu testów, są Francja, Irlandia, Luksemburg, Rumunia i Szwecja.

²² Belgia, Bułgaria, Cypr, Dania, Finlandia, Węgry, Łotwa, Litwa, Malta, Niderlandy, Portugalia, Słowenia, Hiszpania.

²³ Oprócz Belgii, Finlandii, Luksemburga, Czech, Cypru, Francji, Malty i Niderlandów, o których wspomniano w pierwszym komunikacie w sprawie stanu wdrażania paktu, Austria, Irlandia, Portugalia, Szwecja i Litwa albo osiągnęły odpowiednie zdolności, albo poczyniły zadowalające postępy.

członkowskich ustanawia i organizuje nowe obowiązkowe kontrole przesiewowe, w tym przygotowuje harmonogramy szkoleń²⁴.

W ramach odpowiednich komitetów kontynuowano prace, które doprowadziły m.in. do przygotowania specjalnych wytycznych Komisji dotyczących procedur azylowych na granicy i powrotowych procedur granicznych oraz regularnych aktualizacji wytycznych dotyczących kontroli przesiewowej, uzupełniających Praktyczny podręcznik dla straży granicznej. Ostatnie tematy poruszane na posiedzeniach komitetów obejmowały również wykorzystanie wielkoskalowych systemów informatycznych do celów kontroli bezpieczeństwa i tożsamości. Biorąc pod uwagę, że powrotowa procedura graniczna opiera się na zdolności do zapewnienia powrotu osób wnioskujących o ochronę międzynarodową, których wnioski odrzucono, w corocznej ocenie Komisji z 2025 r. na podstawie art. 25a kodeksu wizowego po raz pierwszy zwrócono szczególną uwagę na kraje pochodzenia, których obywatele podlegaliby procedurze granicznej.

W ścisłej współpracy EUAA i Frontex opracowały zharmonizowaną ofertę szkoleniową w zakresie kontroli przesiewowej. Ten wstępny moduł udostępniono użytkownikom pod koniec września. Kompleksowy moduł szkoleniowy dotyczący kontroli przesiewowej będzie dostępny od marca 2026 r. Oczekuje się, że do końca roku udostępniony zostanie zestaw narzędzi do kontroli przesiewowej, opracowany wspólnie przez Frontex, EUAA i Komisję przy wsparciu Europolu i ekspertów z państw członkowskich. Zestaw narzędzi uzupełnia wytyczne Komisji i obejmuje zestaw przyjaznych dla użytkownika wzorów, materiałów zawierających wytyczne i praktycznych zasobów²⁵. Oczekuje się, że testy operacyjne zestawu narzędzi rozpoczną się w październiku 2025 r.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Pomimo poczynionych postępów nadal istnieje kilka wyzwań, o których wspomniano w poprzednim sprawozdaniu. Nierozstrzygnięte kwestie organizacyjne obejmują dostosowanie przepisów krajowych, zmianę lub opracowanie obowiązujących procedur działania i wytycznych, zapewnienie wystarczającej liczby personelu, podejmowanie postępowań o udzielenie zamówienia na budowę lub modernizację obiektów, wdrażanie skutecznych środków w celu ograniczenia ryzyka ucieczki lub konieczność dalszej integracji informatycznych baz danych²⁶. W razie potrzeby konieczne byłyby pewne tymczasowe środki pomostowe²⁷. Na tym etapie pełne i terminowe zapewnienie odpowiedniej zdolności nadal jest

²⁴ Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Cypr, Estonia, Francja, Grecja, Irlandia, Litwa, Niderlandy oraz Polska i Hiszpania są obecnie na dobrej drodze do wdrożenia kontroli przesiewowej.

²⁵ Zestaw narzędzi do kontroli przesiewowej obejmuje wzory formularzy dotyczących kontroli przesiewowej oraz załącznik opisujący proces konsultacji w odniesieniu do odpowiednich baz danych; wzór przekazywania informacji oparty na art. 11 rozporządzenia (UE) 2024/1356, praktyczny załącznik dotyczący przeprowadzania wstępnych kontroli służących identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania. Obejmuje on również szczegółowy dokument przewodni krok po kroku dotyczący przeprowadzania kontroli przesiewowej, zapewniający praktyczną pomoc w korzystaniu ze wzorów oraz w realizacji całego procesu kontroli przesiewowej, a także opis ofert szkoleniowych Fronteksu i EUAA dotyczących kontroli przesiewowej.

²⁶ Obejmują one Danię, Niemcy, Finlandię, Włochy, Litwę, Słowenię i Portugalię, które stoją w obliczu co najmniej jednego z wymienionych wyzwań.

²⁷ Może to mieć zastosowanie do Chorwacji, Irlandii, Estonii, Włoch, Łotwy i Rumunii i dotyczyć tymczasowych obiektów lub rozwiązań dotyczących personelu. Grecja i Bułgaria osiągną odpowiednie zdolności; należy jednak zapewnić odpowiednią jakość obiektów.

zagrożone w niektórych państwach członkowskich²⁸. Chociaż przewidziany prawem termin dla państw członkowskich na powiadomienie o miejscach wyznaczonych dla procedur granicznych upływa w dniu 11 kwietnia 2026 r., państwa członkowskie zachęca się do jak najszybszego wskazania tych miejsc, aby ułatwić planowanie ich ustanowienia.

Jeżeli chodzi o kontrolę przesiewową, szereg państw członkowskich musi jeszcze precyzyjniej określić podział zadań w ramach struktur krajowych oraz zharmonizować procedury lub dokonać przeglądu wymogów w zakresie interoperacyjności. Niektóre państwa członkowskie posiadają już ośrodki kontroli przesiewowej, ponieważ stosują już procedury przyjazdu²⁹. W przypadku innych państw plany dotyczące scentralizowanej lokalizacji będą musiały uwzględniać fakt, że mogą one nie być w pełni gotowe do czerwca 2026 r. Inne państwa członkowskie opowiedziały się za podejściem zdecentralizowanym – w szczególności w odniesieniu do kontroli przesiewowej na danym terytorium. W kilku przypadkach należy jeszcze określić rozwiązania dotyczące kontroli stanu zdrowia, w tym w oparciu o współpracę ze służbami medycznymi.

Element składowy 3 – Nowe podejście do przyjmowania

Wiele państw członkowskich poprawia zdolność przyjmowania, zarówno w ujęciu ilościowym, jak i jakościowym. Podjęły one dalsze kroki w celu wyeliminowania luk w zdolnościach lub zapewnienia możliwości wprowadzenia w życie nowych przepisów. Obejmuje to budowę nowych obiektów oraz przebudowę lub modernizację istniejących obiektów. Wiele państw członkowskich skonkretyzowało swoje plany, a niektóre skupiły się na utworzeniu nowych wielofunkcyjnych ośrodków³⁰. Modele i plany działania opracowane przez EUAA i Komisję są w tym względzie przydatne, ponieważ ośrodki mają zapewniać szereg usług, od identyfikacji i rejestracji po ośrodki recepcyjne dla różnych kategorii osób, a także dostęp do pracowników socjalnych i usług w zakresie porady prawnej.

Niektóre państwa członkowskie stosują ćwiczenia symulacyjne, aby ocenić gotowość swojego systemu przyjmowania do wprowadzenia nowych procedur/działań w ramach paktu, takich jak procedura graniczna i kontrola przesiewowa³¹.

Skorzystano również z możliwości wprowadzenia różnych rozwiązań w zakresie przyjmowania w oparciu o różne rodzaje i grupy osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, o której mowa w dyrektywie (UE) 2024/1346. Państwa członkowskie wprowadzają lub konsolidują szczegółowe ustalenia dotyczące przypadków przekazania odpowiedzialności³², ale pracują również nad lepszym zaspokojeniem potrzeb osób wymagających szczególnego traktowania lub rodzin w ośrodkach recepcyjnych³³. Kilka państw członkowskich poczyniło również postępy w zakresie systemów zarządzania sprawami oraz cyfryzacji procesów w celu zwiększenia dostępu do danych i ich wymiany lub dostosowania się w inny sposób do wymogów paktu³⁴.

Ogólnie rzecz biorąc, od czasu ostatniej aktualizacji w czerwcu państwa członkowskie i EUAA poczyniły znaczne starania w celu wypełnienia luk w gromadzeniu danych dotyczących

²⁸ Ze względu na to, że nadal nie rozpoczęto jeszcze wyboru obiektów lub postępowań o udzielenie zamówienia, Niemcy, Łotwa, Rumunia, Słowacja i Słowenia mogą być narażone na ryzyko opóźnień.

²⁹ Na przykład: Grecja, Włochy, Hiszpania, Cypr.

³⁰ Obejmuje to Chorwację, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Portugalię, Rumunię, Słowację, Słowenię.

³¹ Na przykład: Irlandia, Rumunia, Szwecja.

³² Belgia, Bułgaria, Czechy, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Słowenia i Szwecja rozważają tę kwestię.

³³ Obejmuje to Austrię, Cypr, Czechy, Włochy, Litwę, Portugalię i Słowenię.

³⁴ Na przykład Czechy, Estonia, Włochy, Chorwacja, Francja, Bułgaria, Portugalia, Hiszpania.

przyjmowania³⁵. Krajowe systemy przyjmowania są jednak bardzo złożone i niejednorodne. Potrzebne są bardziej szczegółowe dane ze wszystkich państw członkowskich, aby Komisja przedstawiła bardziej kompleksowy i porównywalny obraz zdolności przyjmowania w Unii i w państwach członkowskich do celów rocznego cyklu zarządzania migracją. W odniesieniu do pierwszych dwóch cykli rocznych (2025 i 2026 r.) Komisja i EUAA określiły podejście przyrostowe, zgodnie z którym państwa członkowskie są zobowiązane do przekazywania danych dotyczących przyjmowania w odniesieniu do podstawowych wskaźników³⁶. Od 2027 r. państwa członkowskie będą przekazywać EUAA dane dotyczące pełnego zestawu wskaźników dotyczących przyjmowania.

Państwa członkowskie i służby Komisji nadal spotykają się w ramach komitetu kontaktowego ds. przyjmowania, aby przygotować transpozycję dyrektywy (UE) 2024/1346 i wyjaśnić nierozstrzygnięte kwestie. Niedawne dyskusje dotyczyły takich kwestii jak środki na rzecz wczesnej integracji, ograniczenie swobody przemieszczania się, zatrzymanie i alternatywy dla zatrzymania, a także, bardziej ogólnie, wzajemne powiązania z innymi elementami paktu. Sieć przyjmowania EUAA kontynuuje prace nad identyfikacją wyzwań operacyjnych i wymianą dobrych praktyk. Wszystkie te dyskusje stanowią również wkład w przyszłe zmienione wytyczne EUAA dotyczące norm i wskaźników. Prace nad poradnikiem praktycznym agencji dotyczącym utworzenia ośrodka dla przybywających migrantów i ośrodka recepcyjnego oraz zarządzania nim również dobiegają końca.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Nadal utrzymują się pewne kluczowe wyzwania w krajowych systemach przyjmowania. Każda nowa budowa powinna przebiegać w sposób terminowy, a w razie potrzeby należy wprowadzić środki pośrednie, aby zapewnić zgodność z dyrektywą (UE) 2024/1346 i zagwarantować wystarczające odpowiednie zdolności do czasu uruchomienia paktu³⁷. Nadal istnieją wyzwania w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych przyjmowanych w ramach systemów przyjmowania, takich jak małoletni bez opieki i ofiary przemocy ze względu na płeć (sekcja 3.10).

Państwa członkowskie, które znajdują się na wczesnym etapie planowania wielofunkcyjnych ośrodków i jeszcze tego nie uczyniły, powinny współpracować z EUAA w celu rozważenia planu działania i modeli opracowanych specjalnie w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami i zasadami paktu.

Ogólnie rzecz biorąc, wyzwania związane ze zdolnościami i integracją systemów zarządzania uwypuklają ciągłą potrzebę strategicznej alokacji zasobów. W przypadku szeregu państw członkowskich proces ten jest nadal w toku. Komisja nadal zwraca szczególną uwagę na przypadki, w których państwa członkowskie planują lub już rozpoczynają zmniejszanie swoich zdolności przyjmowania, aby zagwarantować, że wszelkie takie środki są zgodne z ogólną

³⁵ Na podstawie dostępnych danych można obecnie uzyskać przegląd liczby osób przebywających w oficjalnych krajowych systemach przyjmowania państw członkowskich, rozumianych jako zestaw rozwiązań służących zakwaterowaniu osób ubiegających się o azyl, zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/1346. Obecne dane nie obejmują jednak wsparcia w zakresie zakwaterowania udzielanego osobom korzystającym z tymczasowej ochrony poza zakresem dyrektywy (UE) 2024/1346 ani nie są wystarczająco szczegółowe, aby porównać sytuację w zakresie przyjmowania w poszczególnych państwach członkowskich.

³⁶ Liczba osób w systemie przyjmowania (całkowita liczba osób w systemie przyjmowania, w tym w podziale na status prawny osób w systemie przyjmowania i liczba małoletnich bez opieki); oraz zdolność systemu przyjmowania (łączna liczba miejsc dostępnych na koniec okresu sprawozdawczego).

³⁷ Obawy dotyczą na przykład Belgii, gdzie sądy nadal stwierdzają brak odpowiednich warunków przyjmowania. Inne obawy dotyczą również Bułgarii, Cypru, Chorwacji, Łotwy, Grecji i Niderlandów.

potrzebą posiadania dobrze przygotowanych systemów. Państwom członkowskim zaleca się również zapewnienie zatrzymania, w pełnej zgodności z przepisami paktu, w przypadku gdy zatrzymanie musi stanowić środek ostateczny.

Należy jeszcze bardziej usprawnić sprawozdawczość i zwiększyć szczegółowość danych dotyczących krajowego systemu przyjmowania, aby pomóc w ocenie sytuacji w zakresie przyjmowania zawartej w europejskim rocznym sprawozdaniu dotyczącym azylu i migracji³⁸. Biorąc pod uwagę centralną rolę przyjmowania, konieczne będą dalsze prace mające na celu zapewnienie wystarczającej porównywalności i kompletności statystyk dotyczących przyjmowania, co umożliwi dokonanie pełniejszej oceny.

Element składowy 4 – Sprawiedliwe, skuteczne i spójne procedury azylowe

Reformy związane z przepisami paktu nadal są omawiane na odpowiednich forach. EUAA zaktualizowała odpowiednie wytyczne oraz normy operacyjne i wskaźniki dotyczące procedur azylowych, które powinny zostać sfinalizowane do końca roku, wraz z poradnikiem praktycznym dotyczącym rejestracji i składania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Różne państwa członkowskie podejmują działania w celu rozwiązania problemu istniejących zaległości w sprawach azylowych i poprawy zarządzania sprawami. Obejmuje to zarówno zatrudnienie dodatkowego personelu, jak i reformę procesów poprzez cyfryzację i zintegrowane systemy zarządzania sprawami oraz harmonizację procesów działań i procedur między różnymi zainteresowanymi stronami³⁹. Różne państwa członkowskie korzystają ze wsparcia EUAA, np. w celu wspólnego opracowywania procedur lub składania wniosków o oddelegowanie lub szkolenia, a także kierowania wsparciem operacyjnym⁴⁰. Ciągły spadek liczby wniosków o udzielenie azylu w Unii dodatkowo pomoże państwom członkowskim zmniejszyć zaległości w sprawach azylowych.

Większość państw członkowskich zapewniła współpracę z organami sądowymi w ramach ich prac wdrożeniowych⁴¹. Ma to kluczowe znaczenie dla zapewnienia zgodności między krajowymi praktykami sądowymi a postanowieniami paktu w celu umożliwienia skutecznym systemom sądowym skracania czasu rozpatrywania wniosków oraz zwiększania zdolności w zakresie rozpatrywania odwołań.

Jak wspomniano powyżej, procedura ustawodawcza dotycząca wniosków Komisji w sprawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego oraz ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, które mają ułatwić procedury, jest w toku⁴².

³⁸ W szerszym ujęciu organizacja systemów przyjmowania różni się w całej Unii. Osób korzystających z tymczasowej ochrony, które otrzymują wsparcie w zakresie zakwaterowania poza tym systemem, nie uwzględnia się w sprawozdawczości państw członkowskich w zakresie danych.

³⁹ Państwa członkowskie zaangażowane obecnie w te różne reformy obejmują Belgię, Cypr, Finlandię, Niemcy, Irlandię, Włochy i Maltę.

⁴⁰ Na przykład Austria, Belgia, Cypr, Estonia i Niemcy, Grecja, Włochy, Litwa.

⁴¹ Różne państwa członkowskie skupiły się na wzmocnieniu wymiaru sprawiedliwości, w tym Austria, Czechy, Litwa, Luksemburg, Finlandia i Estonia. Na przykład w Austrii federalny sąd administracyjny rozpoczął realizację wewnętrznego projektu sądowego „Ready 4 GEAS”.

⁴² Parlament Europejski wyznaczył sprawozdawcę, a pierwsze posiedzenie techniczne odbyło się w dniu 25 września. Rada rozpoczęła prace nad swoim stanowiskiem, a dyskusje prowadzone są na forum Grupy Roboczej ds. Azylu. Jeżeli chodzi o wniosek dotyczący unijnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, trwają dyskusje w Radzie, a prezydencja duńska czyni postępy w pracach nad wnioskiem kompromisowym. Parlament Europejski wyznaczył sprawozdawcę, a we wrześniu odbyły się dwa posiedzenia techniczne.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Pomimo wprowadzonych środków konieczne są dalsze działania na rzecz zmniejszenia zaległości i zapobieżenia powstawaniu nowych⁴³. Może to obejmować terminowe rozpoczęcie procedur rekrutacyjnych, niezależnie od tego, czy chodzi o rozwiązania przejściowe, czy długoterminowe, oraz szkolenia niezbędne do zapoznania personelu z nowymi ramami, w ewentualnej współpracy z EUAA. Jedynie poprzez zmniejszenie zaległości państwa członkowskie będą w stanie w jak największym stopniu uniknąć równoległego funkcjonowania dwóch systemów po czerwcu 2026 r. (jednego opartego na ówczesnym dorobku dyrektywy 2013/32/UE i drugiego opartego na rozporządzeniu (UE) 2024/1348 w przypadku spraw otrzymanych po dniu 12 czerwca 2026 r.).

Wszystkie państwa członkowskie zachęca się do położenia większego nacisku na współpracę z przedstawicielami wymiaru sprawiedliwości oraz do uwzględnienia ewentualnego ryzyka związanego z przeciążeniem systemów sądowych i niedoborem personelu, również w kontekście skróconych terminów wynikających z nowych procedur.

W miarę dostosowywania swoich systemów państwa członkowskie nadal muszą również zapewniać skuteczny dostęp do procedur azylowych oraz stosowanie zasady non-refoulement.

Zgodnie z komunikatem 2024/570 w sprawie przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym wynikającym z wykorzystywania migracji jako broni i w sprawie zwiększania bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych UE środki wprowadzane w celu przeciwdziałania takiemu wykorzystywaniu migracji jako broni na granicach z Białorusią i Rosją, które pociągają za sobą poważną ingerencję w prawa podstawowe, takie jak prawo do azylu i związane z nim gwarancje, muszą być tymczasowe, proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne, a także muszą zapewniać poszanowanie istoty tych praw, przy jednoczesnym spełnianiu celów interesu ogólnego uznawanych przez Unię.

Element składowy 5 – Bardziej skuteczne i sprawiedliwe procedury powrotu

W ramach wspólnych działań mających na celu uproszczenie i usprawnienie procedur administracyjnych, w tym wydawania odmownych decyzji azylowych wraz z decyzjami nakazującymi powrót⁴⁴, państwa członkowskie modernizują swoje krajowe systemy zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów i podejmują kroki w celu zwiększenia skuteczności procesu powrotu.

Kilka państw członkowskich planuje zwiększyć swoje zdolności związane z doradztwem w zakresie powrotów. Inne środki obejmują wzmocnienie programów wspomaganych dobrowolnych powrotów, plany zwiększenia zdolności kadrowych organów zarządzających procedurami powrotu lub utworzenie biur ds. powrotów w celu ułatwienia stosunków międzyinstytucjonalnych i zwiększenia skuteczności procedur powrotu⁴⁵.

Frontex, zgodnie z wnioskiem państw członkowskich, jeszcze bardziej wzmocni swoje wsparcie w zakresie doradztwa, skierowane w szczególności do obywateli państw trzecich,

⁴³ Do państw członkowskich, które stoją w obliczu powiązanych wyzwań, należą Belgia, Chorwacja, Estonia, Grecja, Hiszpania, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia i Włochy. Jednocześnie w szereg państw członkowskich, w tym w Austrii, Bułgarii, Chorwacji, na Cyprze, w Finlandii, Niemczech, na Litwie, Malcie, w Słowacji i Szwecji, liczba spraw w toku zmniejszyła się o 24 %–50 % w okresie od czerwca 2024 r. do czerwca 2025 r.

⁴⁴ Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) 2024/1348.

⁴⁵ Obejmuje to Austrię, Włochy, Rumunię, Słowenię (doradztwo); Cypr, Bułgarię i Czechy (AVRR), biura ds. powrotów: Bułgaria, Szwecja.

których odwołanie od odmownych decyzji azylowych skutkuje prawem do pozostania na terytorium do czasu przeprowadzenia kontroli w pierwszej instancji⁴⁶. Frontex pracuje również nad szkoleniem dla specjalistów ds. powrotów w zakresie współpracy z państwami trzecimi, informatycznych systemów powrotów oraz doradztwa w zakresie powrotów i reintegracji. Wszystkie państwa członkowskie nadal aktywnie korzystają z unijnego programu reintegracji Fronteksu.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Komisja nadal priorytetowo traktuje postępy w negocjacjach w sprawie proponowanego rozporządzenia w sprawie systemu powrotów⁴⁷, co doprowadzi do szybkiego osiągnięcia porozumienia między Parlamentem Europejskim a Radą, w każdym razie przed rozpoczęciem stosowania paktu w czerwcu 2026 r. Koordynator ds. powrotów pracuje w tym roku nad opracowaniem podręcznika dotyczącego skutecznych procedur w ramach powrotowej procedury granicznej. Jednocześnie służby Komisji, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, badają możliwość ustanowienia mechanizmów wsparcia tych państw członkowskich, które nie wydają jeszcze decyzji nakazujących powrót równocześnie z odmownymi decyzjami azylowymi w celu rozwijania zdolności i procedur w tym zakresie.

Frontex nadal będzie określać stosowane przez państwa członkowskie informatyczne systemy zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów, przeprowadzając analizy luk i doradzając w zakresie dalszych usprawnień, a także dążąc do ustanowienia wzajemnych powiązań między krajowymi informatycznymi systemami zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów Fronteksu i państw członkowskich. W szerszym ujęciu Frontex ocenia obecnie, w jaki sposób najlepiej dostosować swoje wsparcie dla państw członkowskich w przeprowadzaniu przymusowych i dobrowolnych powrotów w ramach paktu. Może to wiązać się z ustanowieniem dodatkowych tras powrotu, ułatwieniem odlotów z peryferyjnych portów lotniczych oraz zdolnością do elastycznego reagowania na wymogi dotyczące lotów czarterowych zgłaszane z krótkim wyprzedzeniem. Na wniosek państw członkowskich Frontex może również oddelegować funkcjonariuszy eskorty przymusowego powrotu i funkcjonariuszy wsparcia oraz wspólne specjalistyczne zespoły mobilne ds. powrotów. Agencja rozszerzy również zasięg geograficzny unijnego programu reintegracji.

Element składowy 6 – Skuteczny system odpowiedzialności

Na poziomie horyzontalnym w lipcu sfinalizowano nowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia (UE) 2024/1351, a ich ostateczne przyjęcie zaplanowano na październik. Przepisy te obejmują zarówno przepisy dotyczące odpowiedzialności, jak i elementy mechanizmu solidarności. Określono w nich sposoby wymiany informacji między państwami członkowskimi, a także praktyczne informacje szczegółowe na temat skutecznego wdrożenia przepisów dotyczących odpowiedzialności określonych w tym rozporządzeniu („przepisy dublińskie”) i mechanizmu solidarności, skutecznie realizując szereg kluczowych celów pośrednich w ramach elementów składowych 6 i 7 wspólnego planu wdrażania.

Aby wesprzeć reformy przepisów dotyczących odpowiedzialności na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1351, w kwietniu 2025 r. EUAA opublikowała dwa wzory

⁴⁶ Zob. art. 38 i 68 rozporządzenia (UE) 2024/1348.

⁴⁷ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólny system powrotów obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających w Unii oraz uchylającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE, dyrektywę Rady 2001/40/WE i decyzję Rady 2004/191/WE [EUR-Lex - 52025PC0101 - PL - EUR-Lex](#).

formularzy poszukiwania rodziny⁴⁸: praktyczny przewodnik dotyczący poszukiwania rodzin⁴⁹ oraz wytyczne dotyczące zdalnych rozmów⁵⁰. Agencja pracuje również nad przeglądem EUAA pt. „Wytyczne dotyczące systemu dublińskiego: standardy operacyjne i wskaźniki”, którego realizacja planowana jest na 2026 r.

Państwa członkowskie nadal wprowadzają reformy, zwiększając poziom zatrudnienia, zapewniając szkolenia w zakresie nowych przepisów dotyczących odpowiedzialności, ustanawiając specjalne obiekty, udoskonalając procedury dla grup lub rodzin szczególnie wrażliwych oraz modernizując swoją infrastrukturę informatyczną⁵¹. Państwa członkowskie podejmują również działania mające na celu ograniczenie możliwości i zachęt do niedozwolonego przemieszczania się poprzez reformy systemu przyjmowania (zob. sekcja 3.4 powyżej), takie jak utworzenie ośrodków dublińskich, oraz poprzez zmiany legislacyjne wprowadzające nowe przepisy dotyczące ograniczenia swobody przemieszczania się, a także poprzez ściślejszą współpracę dwustronną.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Na poziomie państw członkowskich utrzymują się wyzwania systemowe, w szczególności niedobór personelu, nagromadzenie zaległości, niewystarczające zdolności przyjmowania osób przekazywanych oraz ucieczka osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. Aby zagwarantować pełne wdrożenie nowego systemu, należy wysłać wyraźny sygnał, że nie można obchodzić przepisów dotyczących odpowiedzialności.

Ponieważ istnieją warunki umożliwiające przekazania do wszystkich państw członkowskich oraz z tych państw, a także mając na uwadze obowiązujące przepisy, przekazania te powinny mieć miejsce do wszystkich państw członkowskich. Ma to zasadnicze znaczenie dla skutecznego przejścia na nowe przepisy oraz dla skutecznego funkcjonowania rocznego cyklu zarządzania migracją.

Jak podkreślono zarówno w europejskim rocznym sprawozdaniu dotyczącym azylu i migracji, jak i w poprzednim komunikacie w sprawie stanu wdrażania paktu, państwa członkowskie muszą zająć się wszelkimi pozostałymi ograniczeniami operacyjnymi lub ograniczeniami w zakresie zdolności. Obejmuje to również środki dotyczące innych kluczowych elementów składowych, w szczególności warunków przyjmowania i możliwości wczesnej integracji. Jest to również ściśle powiązane ze skutecznym wdrożeniem rozporządzenia (UE) 2024/1358.

Na podstawie nowych przepisów eu-LISA opracowuje obecnie środki techniczne i operacyjne na potrzeby komunikacji między państwami członkowskimi za pośrednictwem DubliNet. Ponadto EUAA opublikuje przegląd dokumentu *Wytyczne EUAA dotyczące systemu dublińskiego: standardy operacyjne i wskaźniki*.

⁴⁸ Formularz poszukiwania rodziny – dziecko | Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu i Formularz poszukiwania rodziny – osoba dorosła | Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu.

⁴⁹ Praktyczny przewodnik dotyczący poszukiwania rodzin, część 1: <https://euaa.europa.eu/publications/practical-guide-family-tracing-part-i-principles-practices>; Praktyczny przewodnik dotyczący poszukiwania rodzin, część II: <https://euaa.europa.eu/publications/practical-guidefamily-tracing-part-ii-tracing-AMMR>.

⁵⁰ Wytyczne EUAA dotyczące zdalnych rozmów: <https://euaa.europa.eu/publications/guidance-remote-interviews>.

⁵¹ Obejmuje to Austrię, Belgię, Bułgarię, Chorwację, Cypr, Czechy, Estonię, Niemcy, Irlandię, Włochy, Litwę, Malte, Portugalie.

Element składowy 7 – Urzeczywistnienie solidarności

Uruchomienie pierwszego rocznego cyklu zarządzania migracją i ustanowienie pierwszej puli solidarnościowej jest kluczowym rezultatem paktu, powiązany z komponentem dotyczącym odpowiedzialności określonym w reformach. Europejskie roczne sprawozdanie dotyczące azylu i migracji, które obejmuje również prognozy dotyczące przybywających osób, stanowi bazę dowodową na potrzeby decyzji wykonawczej Komisji i wniosku Komisji dotyczącego aktu wykonawczego Rady⁵².

W ramach platformy solidarności kontynuowano prace przygotowawcze nad wdrożeniem mechanizmu solidarności, podobnie jak przygotowanie poradnika praktycznego EUAA dotyczącego operacyjnego wdrażania relokacji i kompensacji odpowiedzialności, którego publikacja ma nastąpić w marcu 2026 r. Trwające wspólne prace Komisji, agencji Unii i państw członkowskich w ramach sieci ds. planu gotowości i zarządzania kryzysowego⁵³ doprowadziły do zadowalających wyników w zakresie przekazywania i gromadzenia danych do celów rocznego cyklu zarządzania migracją, zapewniając solidne i obiektywne podstawy oceny sytuacji migracyjnej w Unii.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Kolejne kroki określono w europejskim rocznym sprawozdaniu dotyczącym azylu i migracji. Co najważniejsze, państwa członkowskie będą musiały uzgodnić ogólny poziom solidarności i określić swoje zobowiązania na unijnym forum wysokiego szczebla ds. migracji w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie puli solidarnościowej. Równoległe w ramach Komisji trwają przygotowania do uruchomienia mechanizmu solidarności, w szczególności poprzez działania na rzecz utworzenia unijnego forum szczebla technicznego ds. migracji, a także w państwach członkowskich.

Wspólna baza dowodowa i wymiana danych nadal mają zasadnicze znaczenie dla pomyślnego wdrożenia paktu. Państwa członkowskie zachęca się do dalszej współpracy z agencjami Unii i Eurostatem w celu gromadzenia oraz przekazywania dokładnych i terminowych danych, z poszanowaniem ustalonych terminów i wspólnie uzgodnionej definicji wskaźników. Trwa proces usprawniania wymiany danych dotyczących ochrony międzynarodowej w celu zapewnienia jednolitego zbioru oficjalnych statystyk europejskich dotyczących ochrony międzynarodowej⁵⁴. Poprawa gromadzenia i jakości danych będzie kontynuowana, również poprzez przyjęcie rozporządzenia (UE) 2024/1358.

Element składowy 8 – Gotowość i planowanie kryzysowe

Większość państw członkowskich przyjęła i przekazała EUAA swoje krajowe plany kryzysowe w zakresie przyjmowania i azylu⁵⁵, po tym jak we wzorze przedstawionym przez EUAA określono wspólne i porównywalne normy. W ten sposób osiągnęły one kolejny ważny cel pośredni określony w przepisach.

⁵² Zob. art. 9, 11 i 12 rozporządzenia (UE) 2024/1351.

⁵³ Sieć ds. planu gotowości i zarządzania kryzysowego, będąca wczesnym rezultatem paktu, stanowi ramy operacyjne skupiające odpowiednie zainteresowane strony z Unii w celu monitorowania i przewidywania przepływów i sytuacji migracyjnych. Ustanowiono ją zaleceniem Komisji (UE) 2020/1366 z dnia 23 września 2020 r. w sprawie unijnego mechanizmu na potrzeby zapewnienia gotowości i zarządzania kryzysami związanymi z migracją, [EUR-Lex - 32020H1366 - PL - EUR-Lex](#).

⁵⁴ Realizowany jest wspólny projekt EUAA-EUROSTAT mający na celu usprawnienie wymiany statystyk dotyczących ochrony międzynarodowej.

⁵⁵ Polska i Węgry nie przekazały jeszcze EUAA swoich planów kryzysowych.

Większość krajowych planów kryzysowych przekazanych EUAA odzwierciedla podstawowe elementy wzoru (azyl, przyjmowanie i małoletni bez opieki), choć mają różny poziom kompletności i jasności⁵⁶. Większość planów obejmowała również szczegółowe scenariusze z jasnymi wskaźnikami i progami, a także powiązania między scenariuszami a środkami reagowania. W większości planów wyjaśniono procedurę uruchomienia/zakończenia odpowiednich scenariuszy⁵⁷. Przegląd zasad zarządzania również był zróżnicowany – niektóre państwa członkowskie bardziej szczegółowo opisały, w jaki sposób różne organy były zaangażowane w opracowywanie planu i w jaki sposób będą one zaangażowane w jego uruchomienie w różnych scenariuszach i obszarach.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Komisja i EUAA pozostają w kontakcie z państwami członkowskimi w sprawie sposobów zwiększenia kompletności i jasności planów. Niektóre ogólne obszary wymagające poprawy dotyczą lepszego określenia dobrze sformułowanych i mierzalnych wskaźników dla każdego scenariusza. Plany powinny również obejmować jasne środki reagowania w podziale na poszczególne obszary i scenariusze. Obejmuje to ewentualne wykorzystanie wsparcia EUAA. Należy przedsięwziąć środki służące gotowości (np. logistykę i przygotowanie zamówień, gromadzenie zapasów, szkolenia lub rezerwową zdolność przyjmowania) w celu zapewnienia możliwości, które można mobilizować w sposób elastyczny i efektywny, oraz należy je uwzględnić w planie kryzysowym. Chociaż niemal wszystkie państwa członkowskie wskazały powiązania z innymi odpowiednimi planami kryzysowymi (np. dotyczącymi granic, powrotów), nie wszystkie państwa uwzględniły te odniesienia. W większości planów nie wyjaśniono procesu i podmiotów, które byłyby zaangażowane w zapewnienie obowiązkowych zmian przewidzianych w dyrektywie (UE) 2024/1346.

Jak wskazały niektóre państwa członkowskie, trwające przygotowania legislacyjne i administracyjne do rozpoczęcia stosowania paktu nadal mogą mieć wpływ na treść ich planów kryzysowych. W związku z tym Komisja zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by ich plany zostały zaktualizowane, w razie potrzeby, i przekazane EUAA przed rozpoczęciem stosowania paktu. Wskazane byłoby również zapewnienie budowania zdolności i testowania planów.

Element składowy 9 - Nowe zabezpieczenia dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób wymagających szczególnego traktowania oraz ściślejsze monitorowanie praw podstawowych

W ciągu ostatnich kilku miesięcy większość państw członkowskich doprecyzowała swoje ustalenia dotyczące porady prawnej. W niektórych przypadkach państwa członkowskie muszą wprowadzić zmiany legislacyjne, które są obecnie opracowywane⁵⁸. Podczas gdy szereg państw kontynuuje stosowanie istniejących ustaleń Na szczeblu operacyjnym, większość wprowadza zmiany, rozszerzając swoje dotychczasowe ustalenia lub ustanawiając nowe.

⁵⁶ Na przykład kwestie związane z brakiem uwzględnienia azylu w planie (Francja); brakiem lub niejasnościami w zakresie środków reagowania dotyczących małoletnich bez opieki (Cypr, Estonia, Niderlandy, Portugalia i Hiszpania), środków służących gotowości i środków reagowania (Cypr) oraz niejasności co do środków w poszczególnych scenariuszach (Estonia, Niderlandy). Większość z tych państw członkowskich potwierdziła, że zamierza zmienić i uzupełnić plany w celu lepszego dostosowania ich do wzoru EUAA. Cypr, Estonia i Niderlandy już dokonują przeglądu swoich planów przy wsparciu EUAA.

⁵⁷ W dniu 30 lipca 2025 r. państwom członkowskim przekazano wspólne wskazówki dotyczące powiadomienia Komisji i EUAA o uruchomieniu i zakończeniu planu w przypadkach przewidzianych w dyrektywie (UE) 2024/1346.

⁵⁸ Obejmuje to Cypr, Austrię, Finlandię, Hiszpanię, Bułgarię, Niderlandy, Słowenię i Szwecję.

Zdecydowana większość państw członkowskich planuje współpracować z partnerami, niezależnymi agencjami lub prawnikami/stowarzyszeniami świadczącymi pomoc prawną⁵⁹. Podobnie większość państw członkowskich wskazała już partnerów lub określiła rozwiązania instytucjonalne w celu wprowadzenia mechanizmu monitorowania praw podstawowych. W większości przypadków zadanie to zostanie powierzone istniejącym rzecznikom praw obywatelskich⁶⁰.

Jeżeli chodzi o zabezpieczenia, we wrześniu 2025 r. EUAA sfinalizowała materiały informacyjne dotyczące nowych procedur i wydała poradnik praktyczny dotyczący bezpłatnej porady prawnej na administracyjnym etapie procedury⁶¹. W przypadku państw członkowskich wprowadzenie kontroli przesiewowej wymagało zwiększonej uwagi oraz szkoleń, zwłaszcza w zakresie identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania i reagowania na ich potrzeby⁶². W ramach tych działań organizowane są sesje szkoleniowe. Aby wspierać wczesną identyfikację oraz zapewnić odpowiednie i zharmonizowane reakcje, wspomniany powyżej nowy zestaw narzędzi do kontroli przesiewowej (sekcja 3.3) zawiera również praktyczny załącznik dotyczący przeprowadzania wstępnych kontroli służących identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania. Udostępniono również szkolenia dostosowane do potrzeb⁶³. EUAA finalizuje również przegląd szerszego modułu szkoleniowego „Wprowadzenie do podatności na zagrożenia” w celu odzwierciedlenia przepisów paktu. W odniesieniu do powrotów Frontex, we współpracy z innymi zainteresowanymi stronami, opracowuje aplikację mobilną dotyczącą pracy z grupami szczególnie wrażliwymi, obejmującą również kontrolę służącą identyfikacji osób wymagających szczególnego traktowania. Agencja Praw Podstawowych (zwana dalej: „FRA”) nadal doradza instytucjom Unii i rządóm krajowym w zakresie praw podstawowych.

Państwa członkowskie skoncentrowały się również na działaniach związanych z dziećmi, które obejmują czynności mające na celu zapewnienie odpowiedniego przyjmowania, w niektórych przypadkach zmiany w procedurach oceny wieku, a także dalsze zaangażowanie związane z wyznaczaniem opiekunów i sprawowaniem przez nich nadzoru⁶⁴.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

⁵⁹ Tj. Austria, Bułgaria, Estonia, Chorwacja (choć na podstawie obecnego systemu), Czechy, Irlandia (rada ds. pomocy prawnej), Włochy, Łotwa, Litwa, Portugalia, Rumunia, Słowacja (rozszerzenie obecnych rozwiązań), Słowenia, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy i Finlandia, polegają na ustaleniach wewnętrznych.

⁶⁰ W większości przypadków zadanie to zostało lub zostanie powierzone istniejącemu rzecznikowi praw obywatelskich (Austria, Bułgaria, Cypr, Czechy, Łotwa, Litwa, Estonia, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, istnieją jednak wyjątki, takie jak Chorwacja, Niderlandy). W Rumunii rzecznik praw obywatelskich formalnie podjął się już tego zadania. Irlandia proponuje ustanowienie niezależnego mechanizmu nadzoru za pośrednictwem głównego inspektora ds. procedur azylowych i granicznych, wspieranego przez radę doradczą.

⁶¹ Do końca roku materiały informacyjne zostaną przetłumaczone na 23 języki Unii i 20 języków spoza Unii.

⁶² Na przykład Austria podjęła inicjatywę mającą na celu powołanie urzędników ds. osób wymagających szczególnego traktowania i zacieśnienie współpracy z UNHCR.

⁶³ „Vulnerability in the Pact on Migration and Asylum” [Osoby wymagające szczególnego traktowania w pakcie o migracji i azylu], <https://euaa.europa.eu/publications/euaa-tailor-made-training-plan-pact-migration-and-asylum>.

⁶⁴ Pakt przyczynia się do realizacji szerszej zakrojonych reform: po okresie przeludnienia, które uwypukliło potrzebę rozszerzenia i zreformowania systemu przyjmowania, silny system ochrony dziecka w Irlandii zostanie wzmocniony dzięki wdrożeniu paktu.

Państwa członkowskie, które nie określiły jeszcze rozwiązań dotyczących porady prawnej⁶⁵ lub niezależnego mechanizmu monitorowania praw podstawowych⁶⁶, powinny to uczynić. Wszystkie państwa członkowskie powinny zająć się wszelkimi nierozstrzygniętymi kwestiami związanymi z zapewnieniem kompetencji i odpowiedniej niezależności oraz jasno określić zakres odpowiedzialności i rozliczalności. Oznacza to unikanie podziału tej roli między różne podmioty lub, w przypadku wyboru złożonych rozwiązań, jasne określenie roli wiodącej. W oparciu o wytyczne z grudnia 2024 r. dotyczące ustanowienia samego mechanizmu FRA opracowuje obecnie wytyczne metodologiczne dotyczące prac przyszłych wyznaczonych obserwatorów.

Nadal należy również stawić czoła wyzwaniom dotyczącym grup szczególnie wrażliwych przyjmowanych w ramach systemów przyjmowania, takich jak małoletni bez opieki i ofiary przemocy ze względu na płeć. Należy zapewnić wystarczające i odpowiednie zdolności przyjmowania małoletnich bez opieki, którzy zasadniczo nie powinni być zakwaterowani razem z osobami dorosłymi. Państwa członkowskie powinny zwiększyć działania na rzecz zapewnienia odpowiednich przedstawicieli małoletnich na czas na wszystkich etapach procesu udzielania azylu oraz na rzecz zapewnienia dzieciom dostępu do usług edukacyjnych i zdrowotnych zgodnie z paktem. W systemach federalnych należy zwrócić szczególną uwagę na dostosowanie przepisów i praktyk na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

Następne posiedzenie grupy ekspertów Komisji ds. migrujących dzieci skupi się przede wszystkim na reformach opieki wymaganych na mocy paktu. W związku z tym FRA pracuje nad aktualizacją podręcznika z 2014 r. dotyczącego opieki nad dziećmi pozbawionymi opieki rodzicielskiej zgodnie z przepisami wprowadzonymi paktem. Jeszcze w tym roku EUAA opublikuje aktualizację wytycznych z 2018 r. dotyczących oceny wieku (wydanie trzecie).

Element składowy 10 – Integracja i legalne drogi uzyskania ochrony

Przesiedlenia i legalne drogi: Komisja przedstawiła wniosek dotyczący pierwszego dwuletniego unijnego planu przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych (zwanego dalej: „unijnym planem przesiedleń”). Wniosek dotyczący unijnego planu przesiedleń ma na celu określenie łącznej liczby obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców wymagających ochrony, których państwa członkowskie zamierzają przyjąć w Unii w latach 2026–2027. Odzwierciedla on dyskusje przeprowadzone na posiedzeniach Komitetu Wysokiego Szczebla ds. Przesiedleń i Przyjmowania ze Względów Humanitarnych, dobrowolne wkłady wnoszone przez uczestniczące państwa członkowskie oraz prognozę globalnych potrzeb w zakresie przesiedleń określoną przez UNHCR. W proponowanym unijnym planie przesiedleń określono regiony, z których powinno nastąpić przyjęcie, w celu zapewnienia realnych bezpiecznych alternatyw dla nielegalnych podróży oraz dalszego wzmocnienia roli przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych w budowaniu partnerstw z państwami trzecimi.

EUAA udziela wsparcia państwom członkowskim mającym związane z tym potrzeby oraz finalizuje aktualizację swoich modułów szkoleniowych dotyczących dróg uzupełniających oraz etapu selekcji w kontekście przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych przed planowanym terminem – do końca 2025 r.

Integracja osób korzystających z ochrony międzynarodowej: Większość państw członkowskich pracowała nad włączeniem postanowień paktu dotyczących integracji i środków na rzecz wczesnej integracji do krajowych procesów wdrażania i transpozycji. Jak

⁶⁵ Grecja, Węgry.

⁶⁶ Te ostatnie obejmują, z różnych powodów: Danię, Finlandię, Grecję, Węgry, Malte, Słowenię, Hiszpanię, Szwecję.

zauważono w czerwcu, kilka państw członkowskich uwzględniło w swoich krajowych planach wdrażania potrzebę większych inwestycji lub wspierania dalszych środków na rzecz integracji, w tym poprzez opracowanie środków na rzecz wczesnej integracji i skuteczniejszego procesu uznawania kwalifikacji i walidacji umiejętności. Niektóre państwa członkowskie poczyniły postępy w zakresie realizacji krajowych strategii integracji⁶⁷ lub dążą do rozszerzenia działań na rzecz integracji poprzez nowe lub wcześniejsze kursy integracyjne i językowe⁶⁸.

Główne wyzwania i kolejne kroki:

Do końca roku Rada będzie musiała przyjąć unijny plan przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych, oparty na wniosku Komisji. Komisja jest gotowa wspierać państwa członkowskie w jego wdrażaniu.

Funkcjonująca i spójna polityka integracyjna, obejmująca środki na rzecz wczesnej integracji, pozostaje warunkiem wstępnym wspierania samowystarczalności osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, wzmacniania spójności społecznej oraz umożliwienia osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej jak najwcześniejszego wniesienia wkładu w działania społeczeństwa przyjmującego⁶⁹. Przyczynia się ona również do zmniejszenia zachęt do niedozwolonego przemieszczania się.

Pomimo ich kluczowego znaczenia środki na rzecz wspierania integracji nadal znacznie się różnią, a kilka państw członkowskich nadal musi zintensyfikować swoje działania, w szczególności w odniesieniu do wsparcia na rzecz dostępu do odpowiednich mieszkań, wsparcia integracji na rynku pracy, uznawania kwalifikacji i wprowadzania środków na rzecz wczesnej integracji⁷⁰. Aby zwiększyć skuteczność udzielanego wsparcia, państwa członkowskie powinny podejmować dalsze działania w celu zapewnienia środków dostosowanych do konkretnych potrzeb i usunięcia przeszkód dla grup docelowych, takich jak migrujące kobiety, dzieci lub osoby mające potrzeby związane ze zdrowiem psychicznym, jak podkreślono w przeglądzie śródkresowym planu działania na rzecz integracji i włączenia społecznego.

Komisja nadal wspiera politykę integracyjną państw członkowskich, zapewniając finansowanie (w tym na rzecz długoterminowej integracji w ramach unijnych funduszy objętych polityką spójności), opracowując wytyczne i wspierając wielopoziomowe partnerstwa obejmujące migrantów, społeczności przyjmujące, władze lokalne i regionalne, partnerów społecznych i gospodarczych, społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny.

WNIOSKI

W ciągu najbliższych ośmiu miesięcy konieczne są stałe postępy, aby zapewnić pomyślne rozpoczęcie stosowania reform określonych w pakcie, co zapewni stabilne podstawy przyszłych działań Unii w zakresie zarządzania migracją i azylem. Wymaga to podjęcia działań już teraz, a w przyszłości będzie wymagało pracy zbiorowej.

Należy skupić się na wyzwaniach przedstawionych w niniejszym sprawozdaniu, zapewniając funkcjonowanie systemów solidarności i odpowiedzialności, gotowość systemów Eurodac, wdrożenie rozwiązań dotyczących procedury granicznej oraz zapewnienie odpowiednich

⁶⁷ Malta uruchomiła strategię i plan działania na rzecz integracji (2025–2030) w styczniu 2025 r.

⁶⁸ Na przykład Austria, Czechy, Estonia, Włochy, Luksemburg, Słowenia.

⁶⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Plan działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027, COM(2020) 758 final, [EUR-Lex - 52020DC0758 - PL - EUR-Lex](#).

⁷⁰ Tj. Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Grecja, Węgry, Łotwa, Słowacja, Rumunia.

zdolności przyjmowania we wszystkich państwach członkowskich. Kolejnymi istotnymi elementami paktu są monitorowanie praw podstawowych, porada prawna i nowe przepisy dotyczące zabezpieczeń dla grup szczególnie wrażliwych.

Komisja pozostaje w pełni zaangażowana w te działania i będzie kontynuować prace zarówno na szczeblu horyzontalnym, jak i dwustronnym w ramach prac specjalnych zespołów krajowych.

Wraz z rozpoczęciem rocznego cyklu zarządzania migracją należy poczynić postępy w zakresie usuwania istniejących niedociągnięć w systemie dublińskim oraz pełnego przygotowania do stosowania ram odpowiedzialności określonych w rozporządzeniu (UE) 2024/1351. Równolegle kontynuowane będą prace nad wdrożeniem puli solidarnościowej.

Na szczeblu Unii ważnym rezultatem będzie przyjęcie w grudniu 2025 r. europejskiej strategii zarządzania azylem i migracją. Strategia ta będzie opierać się na strategiach krajowych, które państwa członkowskie przekazały Komisji w czerwcu i które obejmują zarówno wewnętrzny, jak i zewnętrzny wymiar migracji w ramach kompleksowego i zintegrowanego podejścia.

W marcu 2026 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kolejne informacje o stanie wdrożenia paktu.